

קשה לחיות (סופר) יהודי

חייו של שלום עליכם, הסופר היהודי הנודע (1859-1916) היו קשים. הוא היה רב, מורה, סוחר, מו"ל, סוכן ביטוח ו אף "שיך בבורסה", כלעתים הרווית אף בערך הפסיד, וכמו כן כתב ספריהם, מחזות והדרבה כתבות ורשימות לעתונים יהודים (בידיש). גם בעיתונים לא רוחה נחתה, כפי שמספר חתנו י.ד. ברקוביץ' בספרו "ראשונים כבני אדם", בפרק "עתונים ומוציאיהם", ממנו ל Kohut הקטע הבא:

ד"ר גدعון קוץ: מרצה על תולדות העתונות העברית באוניברסיטה בצרפת.

כתב "דבר" ו"קול ישראל" בפאריז.

ד"ר מרדכי נאור: מרצה לעתונות באוניברסיטה תל אביב. כתב וערך טורים בנושא תולדות ארץ ישראל. עורך "KHR".

מוסיה ליפמן: מרצה מבחן לבון לחקר חננות העברות.

דוד גלעדי: עתונאי ופובליציסט. ציר ישראל בהונגריה לשעבר.

פרופ' נסיט מבורך: פרופ' בחוג להיסטוריה של עם ישראל, האוניברסיטה העברית.

אהרון אבן-חנן: עתונאי, חבר מערכת "דואר היום" ולאחר מכן חבר מערכת "מעריב" וכותב "הארץ" בשוויין.

גבrial צפרוני: כתב ב"דואר היום", כתב חוץ במשך עשרות שנים ("ידידי טלאך", "ניו יורק הילדי טיביון"), עורך "הבקור".

ד"ר יהודית להב: עתונאי ב"עיתונות אחרוניות". עבד ב"קול העם" במשך שנים רבות.

יזהן ארנון: מנהל ספרייה אחד העם בספרייה "שער ציון" (בית אריאלה) בתל אביב. מומחה לשירת א.כ. גרינברג.

עדית ויטמן: עתונאית.

וכך ברוח מן ה"יוד" אל ה"פאלאקסציטוונג", מן ה"פאלאקסציטוונג" אל ה"פרינד" ומן ה"פרינד" אל ה"טאג". החליפים האחרונים היו רעים מאד: ה"טאג" הפטריבורני היה לו כחוּרבה שוממה,ليلא בעלים ולילא עורכים אחרים — לא נמצא שם אפילו אדם הגון אחד, שאפשר היה לכטוס עליו, כתוב לו מכתבים חריפים... שלום עליכם ראה את עצמו פתאום מבחרון, באין אכסניה ספורותית ובאין משען לחם, והוא או בעצם ימי פרינו. ולפיכך, כשהחלה מלחמות עליונות ולחינים חדשים בתחום המושב, ניעור בו החשך היישן מימי ה"ביבליותיקה" להיות בעצמו עורך, לתת לקוראו היהודי את העתון העממי האמיין, לפי רוחו וטעםיו. מתחילה מלה תקוותו באנשי אודיטה, ביחסו בא. ל. לוינסקי, שנשא או אזה נפשו לעתון יומי ציוני בשכיל פלבי הדרום. אך הנה נזמנה לידי החבורה הוולגנית עם תכניתה הגדולה להזאת עתוגנים "בתוך הוילגה" (כמו שקרה שלום עליכם לבירת ליטה זו, על דרכו שאמורים "בתוך הליטה"), נצטרף אליה, נסע לפטריבורג, ישב שם והמתן למושאות השתרולות של בן צין כי. ב. לבנו בחזרות המיניסטרים, התווועד בתיhim אל מקומות גורקי, ליאניד אנדרייב ואלכסנדר קופרין, וכי בתוקוה.

וזואלם התקווה לא מירהה לבוא. כך היה עובר על נקלה מעthon אחד אל השני, נדמה לו חמיד, כי שם, בעTHON השני, תנעם לו עבorthיו יותר. מלבד זה, טבעו היה בכך: כיון שהעליה טינה בכלבו על מישחו, היה ברוח הענורס. העותן היהודי היה תלוי עדין מפני בעינים עצומות. לעבד במחיצתם של אלה, שאין לבכו ישר עמם, לא היה יכול.

יחס קולוק כזה מצד בעלי האכנסיות הספרותיות הביא את שלום עליכם לידי כך, שהיה עובר על נקלה מעthon אחד אל השני, נדמה לו חמיד, כי שם, בעTHON השני, תנעם לו עבorthיו יותר. מלבד זה, טבעו היה בכך: כיון שהעליה טינה בכלבו על מישחו, היה ברוח הענורס. העותן היהודי היה תלוי עדין מפני בעינים עצומות. לעבד במחיצתם של אלה, שאין לבכו ישר עמם, לא היה יכול.